

Grundtvig-arkivet fasc.: 113.

Registreret af: Ktd. 15/ 6 1955.

Evt. enhedens nr.: 113.IV.

1. Titel el. kort indholdsangivelse: H.

"Om Christendommens Sandhed"

Udkast til 5. stk. af afhandlingen.

Antal sider: 8.

Antal blade: 4 (2 upag.læg).

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): C & I Hø-nig

7. Ms.' første linie: overskriften.

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: og griber saa i sin egen Barm. (opgivet læg 2 r2)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

Th M VII 3. hefte s. 226ff.

U S IV s. 605ff.

5. Andre ydre kriterier: tyk og efterhånden stærkt prentet skrift.

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

450.

Indholdsregist:

Indledningen "Kan nu Christendommen muelig være idel reen, guddommelig Sandhed" synes at vise tilbage til en forudgående argumentation, muligvis den, der foreligger i stridssamtalen mellem præsten og Loke i stykke 4. - Men har vi nu gyldig grund til at tro? Et troværdigt vidnesbyrd må være grunden til at tro den sandhed, der kan være guddommelig, men som ikke kan bevises. Tro og teologi må ikke sammenblandes. Vidnesbyrdet om kristendommens sandhed må søges i kirken, hos troens levende bekendere. Derefter kommer skriften og kirkehistoriens vidnesbyrd, som dog ikke kan bevæge ukristne til at tro. Her behøves et vidnesbyrd om "Noget, der levende er i os selv". Et kirkens vidnesbyrd for de ukristne.

Derefter begyndelsen til en dialog mellem "en Tvivler af Almuen" - Thomas - og præsten, altså et andet par end i stk. 4. Der er to muligheder for at placere udkastet: 1) dommen er faldet og skriften derfor ændret (se XLVIII). Gr. afbryder apologetikken for at komme til vidnes-

byrdet. Derfor en ny samtale af ny karakter. Bemærk, at han ikke sætter "Fortsættelse" under overskriften (jf. V) - måske også et udtryk for, at dommen har bragt Gr. ud af det vante. I XLVIII står der både fortsættes og stridssamtalen går videre i forlængelse af stk. 4. XLVIII kan være fra før 30/10. IV fra tiden lige efter.

2) Den anden mulighed er den, at Gr. kan være faldet noget til ro efter dommen, så at han igen har optaget tråden fra stk. 4 (Fortsættes!) og nu vil afslutte stridssamtalen. Den synes i stk. 4 at skulle fortsættes. For den sidste mulighed taler, at XLVIII ligger nærmest udformningen af stk. 5. Men skriften taler imod.

Hvad der komplicerer spørgsmålet er, at der foreligger endnu et parallelt udkast: V - se dette. Her vælges rækkefølgen: IV, V, XLVIII.